

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martyrologium Ecclesiae Germanicae Perpetuum

Beck, Matthias Friedrich

Augustae Vindel., 1687

IX. De Confusis Calendis & Discrepantia Martyrologiorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38424

CAP. IX.
DE
CONFUSIS CALENDIS
ET
DISCREPANTIA MARTYROLOGIORUM,

§. 1.

Quod si verò hunc qualemcunque Sanctorum Martyrum Catalogum cum aliis, editis, ineditis, Martyrologiis conferas, deprehendes, Martyrologia perinde atque Horologia convenire: Annotabimus hic, mensium ordinem sequuti, nobis observata discrepantia exempla.

§. 2. Paulus, Eremita, qui nostræ Membranæ Aliisque Martyrologiis 10. die Januarii recensetur, Ecclesiæ Orientali, & ex Latinis Molano ad 15. ejusdem diem, post octavas Epiphaniæ translatus, commemoratur, vid. Galefinius in Notis ad 10. Jan. Macarius, Abbas, Nostro ac Aliis 23. Jan. commemoratur, aliàs die 20. Decemb. recensetur, vide Cap VIII. §. 1. De Blasio Ado atq; Usuardus, non 3. sed 15. Februarii die agunt. Soteris, Virgo, Nostro Aliisque die 10. Febr. Bedæ verò, Rabano & Martyrologio Vetusiori Ecclesiæ Occident. 6. Eiusdem mensis, Gellonenfi autem atque Galefinio (quo minùs scil. aberrant) utroque die commemoratur. XL. Milites Nostro atque Bedæ 9. Martyrologio Rosweydiano, Adoni, Rabano, Notkero & Missali Ecclesiæ Augustensis 11. Genebrardo verò 14. die Martii recensentur. Innocentius I. à Beda atque Nostro 14. reliquis die 12. Martii, Martyrologio verò Romano 28. Julii commemoratur, vid. cap. VIII. §. 3.

§. 3. Calendis Aprilis Anastasius, martyr, Nostro recensetur, Martyrologio Romano 11. Maji memoratus, vid. cap. VIII. §. 4.
Leonis

Leonis I. & Georgii natales dies diversimodè recenferi, superiori cap. VIII. § 4. annotavimus. Vitalis, qui Nostro cum Reliquis die 28. April. commemoratur, Wandelberto, Notkero & Martyrologiis Antwerpiensi, Corbejensi, Vetusiori &c. ut & Maurolyco, 20. Junii die recenferur. Festum Inventionis Crucis in Martyrologio Antwerpiensi, die 7. Maji, in reliquis omnibus, quæ equidem inspexi, die 3. ejusdem annotatum invenitur. Die 10. Maji Sophia quædam à Nostro recenferur, cujus Martyrologium Romanum 30. April. mentionem injicere videtur. Desiderius Nostro atque Gellonensi 25. die Maji, reliquis omnibus, quæ viderim, Martyrologiis biduo antè commemoratur. De Leone II. nostra Membrana unà cum cæteris martyrologiis die 28. Junii, Beda verò die 3. Julii agit, confer: cap. VIII. §. 6. Petri & Pauli, Apostolorum, festivitas, ab omnibus die 29. Junii concelebratur, solo Laterculo Polemii Silvii excepto, qui illam 26. Februarii recolit; Gregorius deinde cognomento Magnus, Pauli celebritatem in sequentem diem rejecit, ut est apud Florentinum, in Annot. ad Martyrolog. Vetusius Ecclesiæ Occidentalis, fol. 633. conf. Calendarium Runicum, & Johan. Beletus, cap. 138. Thummius item in tract. de Diebus Festis Christianorum, pag. 148.

§. 4. Margaretha, Virgo, Bedæ in Ephemeride, 12. die Julii, eidem in Martyrologio, Rabano, Notkero, Maurolyco, Missali Augustano, Calvisio, Dressero, 13. ejusd. die, Nostro atque Genebrardo 15. Martyrologio denique Romano, Runico atque Galefinio, ut & Romanæ & Aquilejensi Ecclesiis, 20. die Julii commemoratur, vide supra cap. VIII. §. 7. In MSS. Martyrologiis Antwerpiensi, Corbejensi &c. plane abest. S. Afra Nostro, reliquisque Martyrologiis MSS. Bedæ, Wandelberto, Notkero, ut & Missali Ecclesiæ Augustanæ, die 7. Augusti, Adoni verò, Ufuardo, Rabano, Maurolyco, Martyrologio Romano, Galefinio
 Y
 atque

atque Baronio, die 5. Augusti commemoratur, qui posteriores tamen Afrum, pro Afra, accepisse videntur, observante Notkero in Martyrologio, non. Aug. conf. Florentinius in Annot. ad Martyrologium Vetustius Ecclesiæ Occidentalis. Matthæi Evangelistæ Natalis, qui in nostro, cæterisque Martyrologiis, die 21. Septembr. recensetur, in Martyrologiis, Antwerpensi, Corbejensi, Vetustiori atque Gellonensi die 7. Novembr. commemoratur. De Lino Papa, membrana nostra, Martyrologium Gellonense, Ussuardus, Rabanus, Maurolycus, Martyrologium Romanum, Galefinius & Baronius die 23. Septemb. Beda verò, Wandelbertus atque Ado, die 26. Novembr. agunt. Justinum, membrana nostra atque Codex Gellonensis die 28. Septemb. Beda verò & Ado, Notkerus, Maurolycus, Martyrologium Romanum, Galefinius atque Baronius 17. ejusdem referunt.

§. 5. Sulpitius & Servilianus nostro, Bedæ in Ephemeride, vel quisquis auctor est, & Missali Augustanæ Ecclesiæ die 3. Octob. Bedæ autem in Martyrologio, Adoni, Ussuardo, Notkero, Maurolyco, Martyrologio Romano, Galefinio, Genebrardo, 20. Aprilis commemorantur. Marcum, Papam, Noster & cæteri Martyrologi 7. Martyrologium Vetustius, à Florentinio editum, atque ibi liber Pontificalis, ut & Rabanus 6. Platini denique 5. die Octob. commemorant. De Severo & Dorotheo, ut & de Chrysantho atque Dariâ, quàm diversimodè & confusè Martyrologia loquantur, superiori Cap. VIII. §. 10. ad diem X. Cal. Nov. & §. 11. ad diem III. Calend. Decembr. diximus. Barbara nostro & reliquis 6. Decembr. Bedæ, Ussuardo & Adoni die 16. ejusdem mensis, Genebrardo 4. Ejusdem recensetur.

§. 6. Inprimis autem Sancti Martyres in contiguum diem, seu antecedentem, seu consequentem, sunt translati. Exempla observamus sequentia: Hilarius, quem noster & reliqui die 13. Januarii commemorant, ab Ussuardo atque Galefinio in sequen-

quentem i 4. Januarii diem rejectus esse deprehenditur. Marii (aliis Mariæ) & Marthæ Natalem, qui à Nostro atque Aliis 19. Januar. commemoratur, Ado, Martyrologium Vetustius Ecclesiæ Occidentalis, Corbejense atque Gellonense, ut & Rabantis & Notkerus, in sequentem diem 20. Januarii transferunt. Juliana, nostro die 8. Februarii commemorata, Bedæ atque martyrologio Romano die superiori recensetur, vid. cap. VIII. §. 2. Eucherius à Beda, Rabano & Notkero ex 20. die Febr. in sequentem est rejectus. Mariam Ægyptiacam Ufuardus & Martyrologium Romanum die 2. Aprilis, Græci die antecedente commemorant. Martiana, Nicanor & Apollonius, Galefinio die 4. Aprilis recensiti, Ufuardo die sequente commemorantur. Ezechiel, qui à nostro & cæteris Martyrologiis, die 10. Aprilis, à Missali Augustanæ Ecclesiæ postridie commemoratur. Juvenalis à Nostro solo die 6. Maji recensetur, à reliquis omnibus die sequenti commemoratur, vid. cap. VIII. §. 5. Processus & Martinianus ab omnibus aliis die 2. Julii, à solo Genebrardo postridie commemoratur. Monegundem omnes quoque Martyrologi die 2. Julii exhibent, Beda tamen, Ado & Notkerus Calendis Juliis recensent. Christophorus, qui à Nostro & cæteris Martyrologis die 25. Julii commemoratur, à missali Ecclesiæ Augustanæ atque Genebrardo in diem sequentem translatus esse deprehenditur. Nazarium & socios, quos alia martyrologia omnia die 28. Julii commemorant, solus Genebrardus in sequentem diem licenter rejicit. Pantaleonem, de quo Noster & cæteri martyrologi, ut & Petrus de Natalibus libro VI. cap. 146. die 28. Julii agunt, Ufuardus, Maurolycus, Galefinius, Martyrologium Romanum atque Baronius pridie exhibent. Cyriacum reliqui omnes die 23. Augusti recensent, solus Ufuardus die præcedente exhibet. Rufus ab omnibus aliis die 27. Augusti commemoratur, à sola membrana nostra in sequentem

quentem rejicitur diem. Callistum omnes 14. Octob. commemorant, Beda tamen in Ephemeride atque Abbo Floriacensis apud Florentinum die præcedente recensent. Hilarionem omnes, quotquot vidi, 21. Octobr. commemorant, solus Notkerus die præcedente refert. Quintinus, quem cæteri Martyrologi 31. Octob. exhibent, à Nostro solo pridie commemoratur. Germanus à reliquis omnibus Martyrologiis die 3. Novembris commemoratur, à solo Calendario Runico die sequenti recensetur. De Willibrordo superiori cap. VIII. §. 9. ad VIII. Idus Novemb. diximus. Gregorium Thaumaturgum omnes, quotquot evolvi, Martyrologi cum Nostro die 17. Novembris exhibent, solus Wandelbertus die præcedente refert. Damafus, à Nostro reliquisque Martyrologiis die 13. Decembris commemoratus, ab Antwerpensi, Corbejensi & Vetusiori Martyrologiis die antecedente recensetur.

§ 7. Neq; verò solùm diversimodè recensentur Sancti, sed & aliquoties à Martyrologiis, præsertim *MS*s Antwerpensi, Corbejensi & Vetusiori Ecclesie Occidentalis, repetiti esse deprehenduntur, quasi diversi essent, cum iidem sint; en Tibi sequentia exempla: Sebastianus, à Vetusiori Martyrologio die 19. Jan. commemoratus, postridie repetitur. In Gellonensi Martyrologio die 8. martii Cyrillus, unus idemque martyr, bis memorari videtur. Ex Venantio duos martyrologis cudi Divos, superiori cap. VIII. § 4. ad Calend. Apriles annotavimus. In Antwerpensi Martyrologio die 24. April. complures martyres Alexandrini repetuntur, observante Florentinio in Annot. ad Martyrologium Vetusius. Hilarius, Episcopus Arelatensis, qui alias 5. die maji commemoratur, Antwerpensi, Corbejensi & Vetusiori martyrologiis biduo post repetitur. Georgium, quem Martyrologium Antwerpense atque Vetusius 24. die Aprilis, Corbejense verò die sequente recenset, repetit eodem die Antwerpense, ut & 7. die maji unum cum

cum cæteris. Donati memoria die 7. Maji in Antwerpiensi & Corbejensi quater, in Vetusiori verò Martyrologio sexies etiam recurrit, qui sanè diversi esse haut videntur. Simili modo Quirinus (qui aliquibus Cyrinus & Cyprianus vocatur) in dictis Martyrologiis frequentissimè occurrit, dubio procul aliquoties in uno eodemque laterculo repetitus. Vitus quoque in iisdem die 15. Junii bis recurrit, semel in Lucania, deinde in Sicilia, hîc scil. passus, ibiq; mortuus. Timotheus, Presbyter Antiochenus, nostro die 22. Aug. commemoratus, ab eodem quoque repeti videtur die 8. Septemb. vide cap. XIII. §. 8 & 9. Marcum, Episcopum Romanum, Martyrologium Corbejense & Vetusius, die 6. Octob. commemoratum, postridie repetit. Die 3. Novemb. in Martyrologio Antwerpiensi Germanus, Theophilus & Vitalis in eodem Laterculo repetuntur, observante Florentinio in Annot. ad Martyrologium Vetusius, fol. 949. sub finem. Die 17. Novemb. Nicomedienfes & Asiatici Martyres, Ammon, Matriona & Thecla ab eodem, ut & Vetusiori & Corbejensi Martyrologio, repeti videntur. Chrysanthus denique Wandelberto repetitus esse deprehenditur, vide supra cap. VIII. §. 11.

§. 8. Sicuti verò Dies natales sunt diversimodè relati, & Sancti repetiti, ita etiam nomina propria Sanctorum, locorumque passionis mirum in modum depravata sunt, evolve, si otium tibi atque volupe est, Martyrologia, imprimis verò MSS. Antwerpiense, Corbejense atque Vetusius Ecclesiæ Occidentalis apud Florentinium, qui in restituendis nominibus corruptis multum sese exercet, & dictis fidem habebis. Quamvis verò omnia alia Scripta corrupta sint, nullum tamen Scriptorum genus tam depravatum esse videtur, atque Martyrologia sunt vitiata. Id quod, præter adducta à nobis exempla, testimonia etiam Clarissimorum Virorum confirmant.

§. 9. Ipse Ado suo jam tempore, ante hos mille fere annos, *dies Martyrum confusos satis inveniri*, conquestus est in præfatione, Martyrologio suo præfixâ. Baronius quoque diffiteri illud non potest, videatur is in Præcapitulatione dicendorum, capite inprimis II. III. & VIII. capite VIII. medio inter alia fateatur de Martyrologiis Ecclesiarum Romæ, *illa non tantum esse inter se diversa, sed & mirum in modum depravata*. Johannes Dallæus lib. I de usu Patrum, cap. IV. pag. 94. *In Martyrologia, scribit, quorum præcipuam inter publica Ecclesie monumenta fidem atque integritatem esse decebat, eodem quoque modo novitas atque audacia grassata est. Ipse, pergit, Areopagitica de Dionysio fabula vindex ac Defensor, Milletus, Vind. lib. II. cap. 4. scribit: NULLA AD NOS, NISI, ADJECTIONE NOVORUM SANCTORUM, AUT GRÆCORUM IMITATIONE, CORRUPTA MARTYROLOGIA PERVENISSE.*

§. 10. Quod Martyrologia discrepantia non solum sed & depravata sint, ex dictis abunde liquet; Inquiramus nunc porro in causas atque auctores varietatis & corruptionis. Perfecta autem est illa diversitas (1.) ab ipsis *Scriptoribus*. *Pro varietate Regionum diversa in honore Martyrum tempora constituta sunt*, scribit Hieronymus in Enarratione cap. IV. 10. Epist. ad Galatas. Atque hinc deprehenduntur Græci alio Martyres consignasse die, alio Latini. Unde Baronius: *sæpe enim, scribit, accidisse vidimus, ut aliâ ratione Græci, aliâ verò Latini ejusdem Sancti agant celebritatem*, in Notis ad Martyrologium Romanum VII. Id. Octob. g. pag. 692. b. Edit. Colon. Æthiopes quoque atque Coptitæ à reliquis Christianis in recensendis Martyribus discrepant, auctore Jobo Ludolfi, qui lib. III. histor. Æthiop. cap. III. §. 10. *Nec non, scribit, Martyres plurimi, Æthiopibus & Coptitis solummodo noti, in illorum Menologiis celebrantur*. De Martyrologio Romano eundem in modum judicat Baronius, cap. VIII. Præcapitul. dicendorum; *Cæterum post hæc Romani*

Mar.

Martyrologii diversa esse cœperunt exempla, quorum alia absque additamento, in eadem, qua sunt scripta, simplicitate remanserunt, alia autem alias ac diversas indies accessiones acceperunt. Eupaulò post, cum autem, pergit, non eque omnes ab omnibus adderentur Ecclesiis, inde accidit, ut, quot essent Ecclesie, totidem haberentur Romani Martyrologii exempla, eademque inter se diversa.

§. 11. Pro die Natali assumptus interdum fuit dies Inventionis, & multo magis Translationis, ut & Dedicacionis Ecclesie Sancti Martyris, quæ est causa, ut Martyrologi in consignandis Natalibus Sanctorum discrepent, uno alteroque diem Translationis pro Natali accipiente, id quod ante nos plures alii observaverunt. Immo inter ipsos Latinos eandem inveniunt diversitatem, quod nimirum alii celebrent diem natalem, inventionis seu translationis alii, vel forte Dedicacionis Ecclesie, ita docet Baronius in Notis ad Martyrologium Romanum, VII. Id. Octobr. pag. 692. b. Eundem in modum Franciscus Maria Florentinius in Annot. ad Martyrologium Vetustius Ecclesie Occidentalis, ad XV. Calend. Novembris, fol. 924. a. monet: *Pro Natali quamcunque alicujus Sancti vel dedicacionis aut translationis celebritatem signari.* Ita, exempli gratia, Calendæ Octobres non sunt dies Natalis, sed translationis Remigii, observante P. Galefinio in Notationibus ad Martyrologium: aliquoties autem corpus Remigii translatum est, referente Flodoardo in Catalogo Archiepiscoporum Remensium. Simili modo Nazarius atque Celsus diversimodè à Martyrologis commemorantur, à Wandelberto quidem, Ulfuardo, Notkero & MSS. V. Calend. Augusti, à Beda verò, Adone & Romano pridie Id. Junii, quòd illo passì, hoc autem die ab Ambrosio sint translati, prout tradit Petrus de Natalibus in Catalogo Sanctorum, lib. V. cap. 147. Atque inde est, ut Romæ quoque multi ad-

scriban-

scribantur Divi, non quòd ibi passi, sed quòd illuc sint translati, conferatur Galefinius Baroniusque. Et hinc nata quoque est Florentinii Admonitio XI. quæ est: *Anniversaria in Martyrologiis signata temporum momenta, non semper cum originario celsitatis die convenire.*

§. 12. Deprehenduntur præterea SS. Martyrum historiae ab infidelibus falsatæ atque scriptæ, contra quos Canon LXIII. Concilii CPrani VI. anno Domini 692. sub Justiniano juniore congregati, constitutus est: *Quæ à Veritatis hostibus falsò confictæ sunt Martyrum historiae, ut DEI Martyres ignominia afficerent, & qui eas audituri essent, ad infidelitatem deducerentur, in Ecclesia non publicari jubemus, sed eas igni tradi. Eos autem, qui eas admittunt, vel tanquam veris eis mentem adhibent, anathematizamus,* Summa Conciliorum omnium Francisci Longi à Coriolano, fol. 600. confer. cap. II. Præcapitul. dicendorum Baronii in Martyrologium Roman. & Florentinii Admonitio X. ad Martyrologium Verustius Ecclesiæ Occidentalis. *Ideoque secundum antiquam consuetudinem singulari cautela non leguntur omnia à Romana Ecclesia, quia eorum nomina, qui scripserunt, penitus ignorantur, & ab infidelibus & idiotis superflua, aut minus aperta, quàm rei ordo fuit, putantur esse: sicut Cyriaci & Julite, Georgii & aliorum hujuscemodi passiones, quæ ab Hæreticis perhibentur esse conscripta. Propter hoc quidem, ut dictum est, ne levis substantiandi occasio oriatur, in Sancta Ecclesia non leguntur, Galefinius, Papa, apud Magdeburgenses, Centuria VII. cap. IV. fol. 118. & seqq.*

§. 13. Quidam in specie ab Arianis Martyrologia adulterata esse voluerunt; Baronio tamen aliter videtur, qui ad alios potius tantam esse referendam cladem censet, quamque non aliunde manasse credit, quàm ex injustissimis illis atque sædissimis Diocletiani Imperatoris edictis, quibus omnes Christiana Religio

codices

Leo, Papa, qui IV. Calend. Julii commemoratur, sed secundum Bedam & Notkerum Magnus seu I. mus, juxta reliquos autem Junior seu II. dus.

§. 15. (3.) Denique passa sunt Martyrologia violentas manus *Editorum*, Romanensium inprimis. His Martyres Vetustiores remoti, recentiores vero intrusi sunt, idque pro auctoritate & arbitrio cujusque Editoris. Diffiteri hoc non potest Johannes Bollandus in praefat. ad Abbatem Laticensem, tomo I. Actorum SS. Januarii praemissa, fol. 47. in fine: *Sed quod (ut ego quidem existimo, scribit,) molestum quibusdam esset, plurima nomina, & ferè ignotorum Sanctorum, recitare, paucis illustriorum retentis, caetera expunxerunt. Postea, ut non nuda nomina Sanctorum, sed rerum ab iis gestarum aliqua audientibus offeratur notitia, quod erat ab Usuardo olim compositum, adscitum in urbem est, usumque Ecclesiae, quando id factum sit, nusquam legi. Gemina sunt, quae Florentinius Admon. II. fol. 6. & 7. scribit: Ita cum indies fidelibus Populis compendiosa hujusmodi aliquorum Martyrum narratio magis arrideret, quam multiplex nudaque nomenclatura, necessario etiam accidit, ut ex Vetustiori, sive Martyrologio, sive passionum Codice, in recentius & diffusius non nisi aliqui magis innotescentes Martyres transponerentur, aliique minus noti à populorum auribus submoverentur &c. Valuit tunc illud Davidicum: *Salvum me fac DOMINE, quoniam defecit Sanctus, quoniam consumpti sunt fideles à filiis hominum*, Psalmo XII. 1.*

§. 16. Baronius quidem non vult videri novos Martyres suo Martyrologio addidisse, unde cap. VIII. Praecipitulum dicendorum sub finem, *nec est praeterea, edicit, quod quis miretur, si in eodem ipso, de quo agimus, Romano Martyrologio clarissimos illos Martyres videat praetermissos, quos nostro seculo, ob tuendam propagandamque Catholicam fidem, poenas atrocissimas, si qui alii*

olim Martyres, in Anglia potissimum atque in Gallis ab Hæreticis passos, & in cælum (ut par est credere) inter alios Martyres squalli scimus triumphæ gloriâ cooptatos: nec insuper illos inveniatur recensitos, qui velut tonitruï filii, in similitudinem fulguris coruscantis novo orbi Evangelico lumine illuxerunt, ac fidei causâ martyrium subiēre. Non enim (ut apparet) fuit in præsens Romana Ecclesiæ institutum, novum conscribere Martyrologium, sed vetus (ut diximus) ex veteribus exemplaribus restituere. Quibus verbis de Proditoribus, Sicariis & Parricidis, Emissariis Romanensibus & Pseudapostolis Americanis loqui videtur, quos tam impiè quàm impudenter Sanctis DEI Martyribus exæquat! *Non pœna*, mi homo, sed *causa Martyrem Christi facit*, ut D. Augustinus contra Crescentium lib. III. cap. 47. recte docet, habet enim & Sathan Martyres suos, in cujus Martyrologio funesto hujusmodi Divis & pseudomartyribus locus haut postremus debetur. Cæterum est hæc Protestatio Baroniana contraria facto: Macarius enim Iconolatra, qui Calend. Aprilis, commemoratur in Martyrologio Romano, novus est Divus, & ex veteribus exemplaribus vix restitutus, quippe à Martyrologis Latinis omnibus, quos evolvit, præteritus, & inauditus. Ita die 24. Januarii Martyrologium Romanum Edit: Venetæ Anni 1583. quod possideo, recenset Xynoridem quandam, Martyrem Antiochenam, nomen appellativum *Συρως*, Atticè *Ἐυρως*, id est, *Bigæ, Compars*, apud Johannem Chrysoströmum, pro proprio accipiens, quem puerilem errorem, indicatum sibi, agnoscens, postea correxit in Editione sequentis anni 1584. Baronius, quam iccirco, propter hunc scilicet & alios crassiores errores omissos, commendat, in fine cap. 8. Præcapit. dicend. vid. Launoyus apud Johannem Dallæum lib. I. de Usu Patrum, cap. IV. pag. 97. Neque dubito, si quis Martyrologium Romanum ex professo conferat cum antiquis Martyrologiis, quin complures alios novos divos additos esse sit deprehensurus.

§. 17. Ex Canonizatione illâ novorum Divorum, illustriorum præsertim, factum porro est, ut veteres Sancti, si non planè removerentur, saltim translocarentur. Accidit hoc Petro, Alexandrino Episcopo, qui olim 25. die Novembris est commemoratus, sed à superveniente concive, S. Catharina, sede suâ pulsus atque deturbatus est, eique dies sequens est assignatus, ex liberalitate Martyrologii Romani, Maurolyci, Galefinii, Baroniique; à Genebrardo tamen paulò inclementius acceptus est, quippe in 27. usque Novembris diem detrusus: ita nos docent Johannes Molanus in Annot. ad Uluardi Martyrologium VII. Calend. Decemb. *Est etiam hodie natalis Petri Alexandrini &c. propter quem natalem in Græcorum Menologio transponitur Catharina in diem præcedentem.* Contrà verò Latini, quibus in Expeditione Terre S. Catharina, antea ferè cis incognita, multum per peculiaria patrocina (eius merita Prælationis) innotuit, eam summo honore celebrant in die Depositionis, & propterea Petrum plerique in diem 26 reponunt. Et Petrus Galefinius in Not. ad Martyrolog. Romanæ Ecclesiæ, VI. Calend. Decembris, S. Petri, (Episcopi & Martyris) Cujus celebras, scribit, *pridie hujus diei est, sed in hunc diem transfertur ob festum S. Catharinæ.* Infrequens hoc non est Martyrologiis, ut propter majorem solennitatem Natales dies rejiciant, ita ex Quadragesima Johannis Baptistæ, & Festum omnium Sanctorum, ex Festivitate S. Petri, Pauli Natalis, atque ex Festo Divi Jacobi, Christophori commemoratio, juxta Genebrardum, sunt translata.

§. 18. Quemadmodum verò Antiquis, quos remove, Martyribus recentiores substituerunt, ita è contra illis, ut auctoritatem majorem conciliarent, vetustatem, pro lubitu, affixerunt. Prodidit hoc Launoyus Dissertat. de Sulpit. cap. III. pag. 52. *Cæterum pro more sæculi, Synchronismum*

Apelle

Apostolorum ubique affectantis, cum Hilduinus Dionysium Parisiensem à Clemente missum scripssisset, & totius Galliae Apostolum fecisset; Postea Fulco, ne quid Remensium deperiret gloria, Sextum suum, non Clementis, sed Petri Discipulum asseruit, deinde Remensem Episcopum constituit, & ex auctoritate Petri, totius Gallicanae Regionis Primatem. Sic alii Gratianum Turonensem à Clemente missum, alii in quodam carmine directum à Petro Episcopum scripserunt, scil. tertiae Lugdunensis Ecclesiae, quorum primos Sacerdotes lapsu temporis, & affectu Synchronismi Apostolorum ad primum Seculum Posteri revocarunt. In horum temporum scriptis habitat Milletus, in his eloquenter triumphat. Sed non satagit, an vere? AT MELIOR EST VERA STIPULA, inquit Augustinus, QUAM LUX INANI COGITATIONE PRO SUSPICANTIS VOLUNTATE FORMATA. Præter Dionysium, Sextum atque Gratianum, idem Launoyus alia exempla affectatae antiquitatis protulit, quæ allegat Johannes Dallæus, lib. I. de Usu Patrum, cap. IV. pag. 95. Ad diem 28. Maji Martyrologium Romanum Patavii circa annum 1500. & Venetiis anno 1549. editum, habebat. S. CARAUNI MARTYRIS, QUI APUD CARNOTUM CIVITATEM, CAPITE AMPUTATO, MARTYRIUM SUMPSIT. Item ad Non. Aug. DEPOSITIO B. MEMMI, PRIMI EJUSDEM LOCI EPISCOPI, QUI INTER PLURIMA MIRACULA, MORTUO SUSCITATO, MAGNIFICUS EXTITIT, ET CUJUS SEPULCHRUM CELEBERRIMIS ILLUSTRATUR MIRACULIS. Item ad diem 27. Januarii: CENOMANNIS DEPOSITIO S. JULIANI, PRIMI EJUSDEM URBIS EPISCOPI. Sed postquam Monachis placuit, & barbarum, & multarum aliarum civitatum primos Episcopos, homines fuisse Apostolicorum temporum, mutata est, ad eorum gustum, vetus hæc lectio. Petrus enim primum Galesinius Mediolanensis, tum etiam Baronius Cardinalis in sua uterque Martyrologii Romani recognitione, primo quidem loco ita ediderunt: CARNOTI IN

GALLIA S. CARAUNI MARTYRIS, QUI SUB DOMITIANO IMPERATORE CAPITE AMPUTATO MARTYRIUM SUMPSTIT. *Secundo vero ita substituerunt*: CATALAUNI IN GALLIA S. MEMMI CIVIS ROMAN. QUI A S. PETRO ILLIUS CIVITATIS EPISCOPUS CONSECRATUS, POPULUM SIBI COMMISSUM AD EVANGELII VERITATEM PERDUXIT. *Tertio denique hæc rescripserunt*: APUD CENOMANNOS DEPOSITIO S. JULIANI PRIMI EJUSDEM URBS EPISCOPI, QVEM S. PETRUS ILLUC AD PRÆDICANDUM EVANGELIUM MISIT. *Ita miserum Martyrologium posteriorum imposturâ coëgit testari*, CERAUNUM & MEMMIUM & JULIANUM *Apostolorum, quod hæctenus nesciverat, temporibus vixisse, passosq. esse.*

S. 19. Cognovisti, puto, magna ex parte auctores atque causas depravationis Martyrologiorum: quænam autem suppetunt remedia restituendi ea emendandique? Dubium nulum est, ut alii libri ope antiquorum MSS. sunt feliciter restituti, simili modo & Martyrologium ex Vetustis probatisque Codicibus emendari possit. Ado sanè confusos Martyrum dies ex codice perantiquo restituit, quemadmodum ipse fatetur in præfat. Martyrologio abs se edito præmissa: *Huic operi, scribens, ut dies Martyrum verissimè notarentur, qui confusi in Calendis satis inveniri solent, adjurvit venerabile & perantiquum Martyrologium ab urbe Roma Aquilejam cuidam S. Episcopo à Pontifice Romano directum, & mihi postmodum à quodam religioso fratre aliquot diebus præstitum, quod evulgavit Herib. Rosweydeus, & Adonis Martyrologio præfixit. Agnovit hoc nobiscum Franciscus Maria Florentinius, Nobilis Lucensis, Admonitione præviâ II. fol. 10. scribens: Optarem & ipse ad corrigendos aliquos recentiorum in auctariis errores aliquod illibatum & sine additionibus volumen, à D. Gregorii ætate ad nos usque fuisse servatum. Petrus itaque Galestinus aliquoties Sanctos restituit, ope Martyrologio-*

logiorum MSS. Cæsar Baronius Martyrologio Romano S. Cyriaci est usus. Nostra quoque membrana hoc in genere præstat, & vel ob antiquitatem & ἀρεσβειαν venerabilis est, suamque laudem meretur. Colligitur inter alia præstantia ejus ex eo, quòd Leonis I. Natalem cum Platina die vero emortuali, nimirum IV. Id. April. annotavit, cæteris rejicientibus illum in diem sequentem, qui ex nostro codice emendandi esse videntur. Cognoscitur præterea ex nostro Martyrologio, qui dies Natales Sanctis Martyribus antiquitus jam & ante septingentos annos sint assignati, qui posterioribus temporibus vel describentium negligentia, vel audaciâ sciolorum, aliisve de causis, quas supra indicavimus, translati fuere.

§. 20. Restitui deinde adulterata Martyrologia, perinde atque alia scripta, adhibitâ attentione solerti, multijuga eruditione atque limato judicio, nemo fortassis est, qui negabit. In hoc emendandi genere singularem deprehendo diligentiam Notkeri; Namque cum omnes alii Martyrologi, tanquam à torrente abrepti, in præcipitia ferrerentur, communique errore, post Bedam (quem, vel scribam ejus potius oscitantem, secuti esse videntur) traderent, ad XVI. Calend. Octobr. Euphemiam passam esse *argumenta* rotarum, solus Notkerus, judicio suo usus, *tormenta* rescripsit. Baronius majus in Annalibus studium & diligentiam (quamvis & in illis hallucinatus esse sæpe deprehendatur) adhibuit, quam in edendo Martyrologio Romano, ubi Usuardum inprimis atque Galestinum (quem tamen alicubi, ut ut nomine suppresso, ingratus reprehendit) sequitur, multa etiam ex Annalibus suis assuit, nodum verò, qui occurrit, Gordium non solvit, nisi, Alexandri more, gladio, & quidem S. Petri, seu Pontificis auctoritate, quod ipse haut diffitetur, quando sub finem cap. VIII. Præcapitul. dicendorum scribit: *Tertia Editio purior est atque sincerior, facta Anno Domini 1584. illi enim tantum,*

tantum, ut legitima atque germane, accesserunt literæ Apostolica, data die 14. Jan. eodem Anno. Cui etsi ex nostris notationibus levis certè aliqua accessit emendatio, vel si quid additum reperitur (quod quidem perrarò factum invenies) id nos ejus, cujus summa est in Ecclesia auctoritas, constanti voluntate fecisse lector intelligat.

CAP. X.

DE

VACUIS DIEBUS.

§. 1.

ATque hæc hætenus de variantibus locis dicta sunt, sequitur jam de vacantibus diebus. Occurrunt enim in Martyrologio nostro per singulos dies non solum rari Sancti, v g singuli, bini, vel etiam terni, perrarò quaterni, sed & plurimi dies sunt, qui à Martyribus aliisque Sanctis vacui sunt relictæ: numero enim dies 166. (dimidiam ferè dierum, anni partem) qui prorsus vacant, nullive Divorum sunt adscripti. Hinc meritò colligo Martyrologii hujus antiquitatem. Rationi enim consentaneum est, non semel & simul, sed pedetentim & progressu temporis Martyrologium completum & absolutum extitisse. Aucto nimirum numero SS. Martyrum, Martyrologium quoque est auctum, primùm verò fuisse deficiens & incompletum, quemadmodum nihil statim absolutum est, sed successivè.

§. 2. Be-